

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 50/08

10. julij 2008

Sodba Sodišča v zadevi C-54/07

Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding proti Firma Feryn N.V.

JAVNE IZJAVE, S KATERIMI JE DELODAJALEC NAZNANIL, DA NE ZAPOSLUJE DELAVCEV DOLOČENE NARODNOSTI, POMENIJO NEPOSREDNO DISKRIMINACIJO

*Neobstoj določljivega tožnika ne omogoča sklepanja o neobstoju kakršnekoli neposredne
diskriminacije.*

Namen Direktive 2000/43/ES¹ je določiti okvir za boj proti diskriminaciji na podlagi rase ali narodnosti, da se v državah članicah uveljavi načelo enakega obravnavanja. Belgijska zakonodaja je dala centru za enake možnosti in boj proti rasizmu – organu za pospeševanje enakega obravnavanja v Belgiji – možnost biti stranka v sodnem postopku, ker obstaja oziroma bi lahko obstajala diskriminacija, tudi če ni določljivega tožnika.

Družba Feryn je specializirana za vgradnjo garažnih vrat. Center je belgijskim delovnim sodiščem predlagal, naj ugotovijo, da je družba Feryn uporabljala diskriminatorno zaposlovalno politiko. Sklicuje se na javne izjave direktorja tega podjetja, v skladu s katerimi je njegovo podjetje v bistvu želelo zaposliti monterje, vendar ni moglo zaposliti delavcev določene narodnosti („priseljencev“), in sicer zaradi zadržanosti njihovih strank, da bi tem delavcem v času del dovolile vstop v njihova zasebna bivališča.

Sodišču se v bistvu zastavlja vprašanje, ali take izjave delodajalca v okviru postopka zaposlovanja pomenijo diskriminacijo, če ni določljivega tožnika, ki bi menil, da je žrtev te diskriminacije.

Sodišče ob sklicevanju na cilj te direktive ugotavlja, da **neobstoj določljivega tožnika ne omogoča sklepa o neobstoju kakršnekoli neposredne diskriminacije** v smislu te direktive. Vzpostavitev ugodnejših pogojev za trg delovne sile, ki temelji na družbenih integracijah, bi bilo namreč težko doseči, če bi bilo področje uporabe te direktive omejeno le na primere, ko bi kandidat, ki ni bil izbran za delovno mesto, sprožil sodni postopek zoper delodajalca zaradi diskriminacije. Poleg tega so te izjave take, da resno odvrta nekatero kandidate, da bi predložili

¹ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, str. 22).

svoje kandidature. Te zato **pomenijo neposredno diskriminacijo pri zaposlovanju v smislu te direktive**.

Sodišče se je nato izreklo glede **vprišanja obrnjenega dokaznega bremena** v položaju, ko se obstoj diskriminatorne zaposlovalne politike navaja s sklicevanjem na besede, ki jih je javno izjavil delodajalec glede svoje politike zaposlovanja. Ugotavlja, da mora namreč delodajalec dokazati, da ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja. Predložitveno sodišče mora nato preveriti, ali so dejstva, ki se očitajo navedenemu delodajalcu, dokazana, in presoditi, ali so dejstva, ki jih delodajalec navaja v utemeljitev svojih trditev – da ni kršil načela enakega obravnavanja –, zadostna. Sodišče potrди, da **javne izjave, s katerimi delodajalec naznani, da v okviru svoje zaposlovalne politike ne bo zaposloval delavcev določene narodnosti oziroma rase, zadoščajo za domnevo, v smislu direktive, o obstoju neposredno diskriminatorne zaposlovalne politike**.

Nazadnje se Sodišče izreče glede vprišanja, **katerе sankcije bi bile primerne za diskriminacijo pri zaposlovanju**, kot je ta v postopku v glavni stvari. Direktiva nalaga državam članicam, da določijo **učinkovite, sorazmerne in odvratilne sankcije, tudi če ni določljive žrtve**. Sodišče nato navaja, da so te sankcije lahko, med drugim, v obliki ugotovitve pristojnega sodišča, da gre za diskriminacijo, s primerno stopnjo publicitete; ali v obliki odredbe delodajalcu, da preneha z ugotovljeno diskriminatorno prakso, ali pa v obliki dodelitve odškodnine organu, ki je vodil postopek.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: CS, DE, EL, EN, ES, FR, HU, IT, NL, PL, PT, SK, SL

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-54/07>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowco.

Tel. (00352) 4303 2793, faks (00352) 4303 2053